

Camino aan het Wad, Werkhoven-Utrecht, 28 april 2018

Wat doe je op een vrije zaterdag? Elisabeth vroeg me mee te gaan op één van de wandelingen die zij had uitgezet voor de Santiago-gangers. Een leuke uitdaging van 17 km! Rond negen uur vertrokken we met de auto naar Werkhoven, molen Rijn en Weert, waar de laatste van de vier wandelingen zou beginnen. Aangekomen bij de molen stroomde langzaam een bont gezelschap van deelnemers

binnen. Ook hier werd begonnen we met een lekkere kop koffie en een heerlijk stuk appeltaart. Toen iedereen aanwezig was (grote groep, zo'n 24 deelnemers) werd een kort voorstellingsrondje gedaan. Ik zat toevallig gezusterlijk naast Willemijn en bleek, net als haar, ook geen Santiago-loper te zijn. Dit mocht echter voor ons de pret niet drukken.

Nadat de koffie was genuttigd en bijna iedereen al dan niet een stempel van de Molen had ontvangen kon de tocht beginnen.

Onder leiding van Elly liepen we via het Herenpad richting Odijk naar Bunnik, een mooie wandeling die langs het Jaagpad ging met links van ons de Kromme Rijn en rechts prachtige natuur waar we verrast werden door de verschillende schakeringen van groen, bloei en vrolijke beesten.

Vooralsnog was het weer ons goed gezind, naarmate de wandeling vorderde konden de jassen afwisselend aan- of uitgetrokken worden.

Zodra het zonnetje doorbrak voelde je de warmte. Helaas kwamen we niet droog aan bij onze rustplaats, Theehuis Rhijnauwen. Vlak voor aankomst werden we getroffen door een hevige regenbui waardoor we letterlijk kletsnat aankwamen voor de lunch.

Na een heerlijke en gezellige lunch vervolgden we ons pad richting Utrecht. In die mooie oude binnenstad van Utrecht aangekomen liepen we langs de Oude Gracht en via prachtige binnenplaatsen naar het St. Jacobusgasthuis waar een prachtig beeldje van een parmantige 'Jacob' staat waar natuurlijk druk gefotografeerd werd.

Vervolgens wandelden we door naar de Jacobikerk, waar de overdracht van de 'bourdon de pèlerin', of toch de 'bâton de pèlerin' overgedragen zou worden. Voor dat zou gebeuren kregen we eerst nog een korte rondleiding door de kerk waar op sappige wijze verteld werd over de geschiedenis van de kerk, het smeedwerk dat al eeuwen oud is, de grafstenen en natuurlijk ook over Alyt Ponciaens die tussen 1460 en 1490 daar als kluizenares woonde. De 'graffiti' die ook in vroegere jaren in het smeedwerk werd achtergelaten.

Tijd voor de hele rondleiding was er helaas niet. De overdracht van de 'bourdon de pèlerin' ging plaatsvinden.

Deze eer kwam Elisabeth toe die een prachtig gedicht (wat nu aan de baton hangt) voorlas, waarna de 'bourdon' onder het beeld van de apostel Jacobus werd overgedragen aan regio Midden.

*"vele wegen kent het leven, maar van al die wegen is er één die jij alleen zult gaan.
Die ene is voor jou, slechts die ene.
Of je wilt of niet, dit is de weg die jij hebt te gaan.
De keuze is dus niet de weg, want die koos jou.
De keuze is de wijze, waarop jij deze weg zal gaan.
Soms met een omweg, langs kuilen en over stenen.
Of met verzet omdat de zon een weg die door ravijnen gaat, je haast niet bereiken kan.
Of met de wil om aan het eind van die weg milder te zijn en wijzer, dan aan het begin.
De weg heeft jou gekozen.
Kies jij hem ook?" (vrij naar: Dag Hammerskjöld)*

De dag werd afgesloten met een café St. Jacques bij Stathe in de Rozenstraat. Hier werd onder een heerlijk drankje de dag afgesloten en ging ieder weer zijn weegs.

Elisabeth en ik namen de bus terug naar Werkhoven waar de auto stond te wachten om ons weer naar Culemborg te brengen. Voor mij een fijne dag die ik niet had willen missen.

Gerrie van Dalum

On this road called life...

You have to take the good with the bad,
smile when you're sad, love what you've
got, and remember what you had.

Always forgive, but never forget,
learn from your mistakes.

People change. Things go wrong.

But just remember
the ride goes on.

Buen Camino